

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **ענייה סוערה**

מקאם: **רסט**

פרשת **ראה**

8 באוגוסט, 2026

עלון מספר 1286

כ"ה אב, תשפ"ו

הדלקת נרות 7:45 * שקיעה 8:03 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:25 * מוצאי שבת 8:44, וע"פ רבנו תם 9:14 * זמן טלית 4:39 * שעה זמנית 81:00
עלות השחר 4:23 * נץ החמה 6:00 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:58
צאת הכוכבים 8:39 * סוף זמן קריאת שמע 8:26 * סוף זמן עמידה 9:47 * חצות היום והלילה 1:01

ראש חודש אלול יחול בימים חמישי ושישי, 13 ו-14 באוגוסט

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

עמד מן הצד. לאחר מכן אמר: שמכולם
- אחד דווקא נטל ידיו כהלכה. וצריך
שנדע שימי הדין הם ימי "בחירות", כי
בשמים נערכת "הצבעה", המצוות על
הכף האחת, והעבירות על הכף השנייה.
ומי יודע, אולי הכפות תהיינה שקולות,
ומצוה אחת קטנטנה תכריע את הכף
לטובה! עוד מילה אחת בודדת! של
תלמוד תורה על הכף האחת, והשנה
כולה תהיה זוהרת ומאירה, שמחה
ועליזה, וחלילה חלילה, עוד מילה של
לשון הרע על הכף האחרת - ה' ירחם. על
כן אלול הוא הזמן בו נאסוף מצוות
"מכל הבא ליד כל אחד", עוד ועוד.
נאגור כדי להוסיף משקל לכף הזכויות!
הבה נחשוב ונדמיון לעצמנו: יום הדין,
מלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון.
אווירה מתוחה, מעשיהם של כל אנשי
העולם כולם מונחים על שתי כפות, ים
של עבירות, וכנגדו אוצרות של מצוות.
וכל מצוה שנעשה בחודש אלול, מכריעה
לטובה, אז הארת פנים מאתו יתברך,
והעולם ניצול מפורענויות איומות, וה'
ישמרנו אמן.

הגענו לשבת מברכים חודש אלול. ימי
הדין קרבים ובאים. כל איש אחזו
פלצות מקול הקורא: "אלול הקדוש
בא" ואפילו הדגים שבים רועדים
באלול. ומעשה באחד מרבותינו, שהלך
בדרך וראה איכר נכרי חורש בשדה
ומכינו לקראת זריעת הסתיו. הבן היה
עצל, וחרש השדה ברפיון. קרא אליו
אביו, ואמר לו: חרוש במרץ בני! מי
שמתרשל במלאכתו בחודש זה מפסיד
את כל תבואת השנה. נרעש הרב ואמר
לתלמידיו: הבנתם את אשר אמר? כל
השנה תלויה בגזר הדין בראש השנה,
וגזר הדין יינתן לפי טיב הכנתו בחודש
אלול, חודש הרחמים והסליחות. מי
שמתרשל בחודש זה - יפסיד את כל
השנה הבאה, חלילה! בכל השנה כולה
אנו מהדרים אחרי מצוות "גדולות"
המגדירות את צביון חיינו היהודים.
שבת - כשרות - טהרה, שלוש תפילות
במניין. אבל הן כה רבות המצוות,
שאדם דש בעקביו, האחד, לא נזהר
כדבעי בלשון הרע, השני מזלזל ברגע של
ביטול התורה. פעם נטלו אנשים ידיהם
לסעודת מצווה. מרן "החזון איש" זצ"ל

פרפראות על הפרשה

"כי יהיה בך אביון מאחד אחיך". למה נאמר "מאחד"? די לומר כי יהיה בך אביון? אלא אמרו חז"ל: כל מקום שנאמר: "אחד" או "מאחד", כלומר שמיוחד בעם וחשוב. כמו המלך שנאמר עליו "אחד העם", זה המלך המיוחד שבעם. "את הכבש האחד" המובחר שבעדרו. פר אחד המיוחד שבעדרו. אף כאן אומר האור החיים הקדוש: כשתפגוש בעני ואביון, אל תבוז לו בלבד כי מאחר שאין לו ממון הוא מאוס ואין לו חשיבות, אלא בהיפך, יתכן שמאחורי מסך העניות והדלות מסתתרת נשמה יקרה ועדינה, פגיעה ורגישה, לפיכך יתכן שהאביון הזה הוא מאחד אחיך החשוב והמיוחד מכל העם.

היסטוריה בקצרה: 200 שנה אחרי

החורבן 270 למנינם

רבי חנינא בר חמא, היה לו בן מגדולי הדור ושמו היה רבי חמא בר חנינא. וחתנו גם כן היה גאון ושמו רבי שמואל בר נדב. וכשמתה בתו לא היה בוכה עליה. אמרה לו אשתו: כלום תרנגולת יצאה מביתך, למה אתה לא בוכה? האבל כשבוכה על מתו גורם עיוורון לעיניו, מה את רוצה ממני, שכלתי את בתי וגם אפסיד את עיני. מעשה באשה אחת מכשפה, הלכה אחריה ולקחה עפר מתחת רגליה כדי שתעשה בהם מעשה כשפים. כשראה אותה אמר לה: אם מסייעים לך מן השמים לעשות, לכי ועשי, ואני מקבל זאת. ומיד פחדה ממנו וברחה מלפניו. מעשה באחד שבא לפניו ושאל: מהו לצאת לחוצה לארץ לדבר מצוה לחלוף או ליבם? אמר לו: אם אחיך יצא לחוצה לארץ, וה' הענישו והמיתו בלי בנים, ואתה מבקש לעשות כמוהו, אלא היבמה תבא אצלך לארץ ישראל, ותעשה מה שתרצה. מעשה

בתלמיד אחד ושמו שמעון בר בבא, בא לפני רבי חנינא ואמר לו: אני מבקש ממך המלצה שאצא לחוצה לארץ לפרנסתי. אמר לו: למחר אני הולך אצל אבותיך בעולם הבא ויהיו אומרים לי: נטיעה אחת שהיתה לנו בארץ ישראל, ואתה התרת לה לצאת לחוצה לארץ. אז נשאר בארץ ולא יצא ממנה עד סוף חייו.

הדרך לרפואה ולבריאות

מוזהרת האשה בהריון וכן מינקת, למעט ככל האפשר באכילת בצלים, כי הוא מדלל את חלב האם, וגם יש לו השפעה לשלילה על התינוקות. בצל חי, ובפרט מטוגן, מועיל מאוד לסובלים מעצירות. יש להיזהר מאכילת יתר, שכן הבצל עלול להחליש את פעולת המוח, ולגרום לכאבי ראש, הבצל גורם גם לצמא. הבצל יש בו תועלת ובריאות לגוף יותר מפרי "התפוח", כי יש בו פי עשרים "קלציום" מאשר בתפוח וכפול "פוספור" ממה שיש בתפוח, ומהברזל, פי שלוש ויטמין "A" מאשר בתפוח. יש בו "קלוקונין" שהוא שווה ל"אינסולין" ששומר על רמת הסוכר בדם. ויש לאוכלו חי יותר ממה שהוא מבושל או מטוגן, וחולי הסוכרת יכולים לאוכלו בלי הגבלה. כמו כן מועיל, להנמיך גדלות הפרוסטטה ולהינצל מריח הבצל ויש לאכול עמו ירקות (קלורופיל) והם מוצצים ריח של הבצל. ויש כדורי "קלורופסל" יכול ליקח כל שמונה שעות כדור אחד ואז אין ריח מאכילת הבצל.

דברי מוסר: ההשתלטות על יצר הרע

כל יצירת האדם בארץ אינו אלא כדי שיהא כופה את יצרו ויהנה מיגיעה זאת בעולם הבא, ויזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. ואלמלא יצר הרע, לא היה לאדם שכר טוב, כי היה כמלאכי השרת שאין להם יצר הרע, ולא היה צורך בביאתו לעולם. וכאשר אדם

מתגבר על יצרו, ועושה רצון קונו, זה נחת רוח גדול ליוצרנו, כשבני אדם גיבורי כוח עושי דברו, ולפי העמל והטורח והתגברות על היצר הרע, כך ירבה לעשות נחת רוח ליוצרנו, ולפום צערא אגרא. וכתב "ספר החסידים" שעל מצווה אחת שיצרו של אדם מתגרה בו ותוקפו להעבירו על דעת קונו. והוא כופה את יצרו, מקבל שכר נגד מאה מצוות שאין יצרו תוקפו. ועל זה אמרו: במקום שבעלי תשובה עומדין, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, והטעם הוא, שלצדיקים גמורים, מעיקרא יצרם קטן ואין להם שכר התגברות על היצר הרע כל כך "כמו הבעלי תשובה שהורגלו בעבירות וקשה להם לפרוש מהם כפרישת הציפורן מן הבשר. הנה כי כן כאשר מתגברים על יצרם, כאיש מלחמה וכופים את יצרם עושים נחת רוח גדול לה' ויגדל שכרם. וזהו שאמרו חז"ל: "גדול הנהנה מיגיעו יותר מירא שמים" לפי שיגע על עצמו וכבש תאוותיו וכפה את יצרו הרע, זכותו ושכרו גדול משכר ירא שמים בטבעו, שאינו מרגיש כל כך לרדוף אחרי יצר הרע ואחרי תאוותיו. על כן ראוי לשמוח על היצר הרע שיש בנו, כי על ידו אנו זוכים לעשות נחת רוח לה', ועל ידו אנו זוכים למתן שכרן של צדיקים לעולם הבא אמן.

הראשון לציון: מרן עובדיה יוסף

1921-2013

הואיל והרבנית מרגלית אשת הרב עליה השלום נפטרה ב"ט אב שנת 1994, אנחנו מספרים סיפור זה עליה. מרן היתה לו גינה בביתו, והיו בה כמה סוגים של פרחים בעלי ריח בשמים, והיתה הרבנית ז"ל מכינה לו כל ערב שבת את כל מיני הסוגים כדי שהרב יברך עליהם בשבת וכדי להשלים מאה

ברכות שחייב אדם לברך בכל יום, ובפרט בשבת שקשה למצוא ולהשלים מאה ברכות, לפי שחסר לנו בשבת ברכות של העמידה. והנה כשנפטרה הרבנית, הפסיקו להביא לו והוא לא אמר כלום, והסדר במאה ברכות בדרך אחרת, וסמך על הרמב"ם שכתב שביום השבת על האדם לאכול מעט ירקות ופירות ומברך לפניהם ולאחריהם, וחוזר ואוכל מעט מפרי זה ומברך לפניו ואחריו, ומונה עד שמשלים מאה ברכות בכל יום. פתאום יום אחד, הגנן שלו הביא לו את כל הסוגים לברך עליהם. אמר לו: מה קרה לך? אמר לו, הרבנית באה אלי בחלום, ואמרה לי: למה הפסקת להביא לבעלי את כל הסוגים לברך עליהם, כמו שהיית מביא לי ואני נותנת אותם להרב? למה הפסקת? אמרתי לה: לא ידעתי, וגם הוא לא אמר לי. אמרה לו: לא ידעת? צריך לומר לך? תעשה כמו שעשינו פעם. לכן הבאתי לך כבוד הרב. ואמר הרב לשומעיו בשיעור: מכאן ראיה להשארת הנפש, וצדיקים במיתתם קרויים חיים, כי הגנן לא היה יודע כלום והנה באה אליו ואמרה לו תגיד מה אתה עושה.

אום צובה-חלב

המשורר רבי יהודה אלחריזי ביקר בחלב בשנת 1225, ותיאר את העיר כעיר יפהפיה ובה קהילה מכובדת וחיים בה רבנים רבים וסופרים ומשוררים. ובשנת 1260 נכבשה חלב על ידי המונגולים של ג'ינגיס חאן, והוא רצח אלפי יהודים ונוצרים. והיה שם אדם מוסלמי אחד למשפחת נחש, אשר הציל יהודים רבים אין ספור, ובכך פדה שכונה שלמה והגן על כל יהודי אותה שכונה מפני הפורעים. ובשנת 1401 באו המונגולים לחלב פעם שנית ובראשם עמד תמרלאן, ויהודים רבים נרצחו על ידו. ובשנת

התורמים לעלון זה

האדון מוריס מרעשלי ואשתו הגברת אסתר ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ הסבא שלו חכם המנוח ג'מיל גמליאל מתות בן אדל ע"ה אמן. *** הגברת סימה (שמחה) פרנקו ובנה האדון יוסף פרנקו לברכה ולהצלחה ולע"נ המנוח אביה יוסף בן אסתר ואמה שרה בת שמחה ע"ה אמן. *** האדון פרח חמרה ואשתו הגברת דינה ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים למשפחת קמעו ומשפחת חנונו מזל טוב להחתן והכלה ומברוק אמן. *** האדון אלביר שעיא ואשתו הגברת שושנה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח משה בן מרים ע"ה אמן. *** האדון ויקטור הררי ואחיו לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם גניט בת זקיה ע"ה אמן. *** הגברת ברינדא חפץ ובניה האחים המבורכים לארי, גבריאל, ג'ק ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח אברהם בן דורה ע"ה אמן. *** הגברת נורמא אסה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח השוחט וחכם יוסף בן נג'לא ע"ה אמן. *** האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולבראות אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$450.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 359,700,
+3,000 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

1492 ימי גירוש ספרד ופורטוגל, באו הרבה יהודים מגורשים לחלב, ובכך שינו את מבנה הקהילה. ובמשך השנים הראשונות שמרו היהודים המגורשים על לשונם הספרדית, אבל אחר כך אימצו לעצמם לדבר בערבית כדי להסתדר עם החלבים. ומן המשפחות שבאו מספרד הם: משפחת לניאדו, לופז, עטייה, ברידיס, פראנקו וסיתהון. ואחר כך הגיעו יהודים סוחרים איטלקים וברשותם זכויות ערבות מיד הסולטאן העותמני כגון משפחת פישותו, סילווירה וביג'ו, ויסדו קהילה שלמה עד שנת 1960, אז עזבו רוב בני הקהילה את חלב, וכאשר אחד מהם עבר על חוק מקומי, הוא היה נשפט רק אצל הקונסול של אותה מדינה, והשלטונות המקומיים לא יכלו להרע לו.

דינים

1 - על בשמים יש ארבעה סוגים של ברכות, יש מהם עצי בשמים, דבר שיש בו ריח ויש לו עץ ענף שנשאר לכל השנה, ויש עשבי בשמים שחותכים את הקלח ולא נשאר באדמה, ולשנה אחרת צומח מחדש. ויש דבר שהוא ספק אם הוא מיני עצי או מיני עשבי, אז מברכים בורא מיני בשמים. וגם על ריח מי בושם מברכים מיני בשמים. וסוג רביעי על פירות שיש בהם ריח טוב מברכים הנותן ריח טוב בפירות.

2 - על מי בושם שעושים אותם מדברים לא טהורים ומוסיפים אחר כך כל מיני דברים כדי להוציא מהם ריח טוב, חכם עובדיה אמר לא לברך, ואחר כך כתב לברך. והחלבים באמריקה כולם מברכים. ומי שמברך לא הפסיד, כי יש פוסקים שאומרים לא אכפת לנו על עיקר מי הבושם מאין בא, הואיל ויש כאן ריח טוב למה לא מברכים.